

16 Ιουνίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ,
Δ/στές]

ΕΛΕΝΗ ΜΕΣΤΑΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεϊόντες - Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ (ΑΡ.2),

Εφεσιβλήτων - Καθ' ων η αίτηση

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1398)

5 *Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Ισχυρισμός περί πλημμελούς έρευνας πριν την έκδοση της απόφασης για απαλλοτρίωση των επίδικων οικοπέδων λόγω μη ταυτόχρονης ολοκλήρωσης της προεργασίας για απαλλοτρίωση ολόκληρου του χώρου — Ισχυρισμός απορρίπτεται — Νόμιμη η επίδικη απόφαση απαλλοτρίωσης.*

Με την έφεση αυτή οι εφεσεϊόντες προσέβαλαν την πρωτόδικη απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή τους κατά της απόφασης απαλλοτρίωσης των κτημάτων τους στο χωριό Αθηαίνου της Επαρχίας Λάρινακας.

10 'Ηταν ισχυρισμός του δικηγόρου των εφεσεϊόντων πως δεν έχει γίνει η δέουσα έρευνα από μέρους του Δήμου Αθηαίνου προτού προχωρήσει στην επίδικη απαλλοτρίωση διότι δεν είχε ολοκληρωθεί συγχρόνως η προεργασία για απαλλοτρίωση ολόκληρου του χώρου.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση, αποφάσισε ότι:

20 Από τα στοιχεία που κατατέθηκαν στο πρωτόδικο Δικαστήριο, φαίνεται ότι έγινε ολοκληρωμένη έρευνα για την ανάγκη δημιουργίας αίθουσας πολλαπλής χρήσης, για λόγους δημοσίας ωφελείας. Ο Δήμος Αθηαίνου ερευνήσε τις δυνατότητες για την πραγμάτωση ενός σκοπού, δηλαδή, την ανέγερση αίθουσας πολλαπλής χρήσης. Η ανάγκη απαλλοτρίωσης του υπό κρίση κτήματος καταφάνηκε, όπως σωστά διαπίστωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, η δε υλοποίηση των προθέσεων του Δήμου Αθηαίνου έγινε σύμφωνα με το

25 Νόμο και εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Έφεση.

Έφεση κατά της απόφασης του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Νικήτας, Δ.), που δόθηκε στις 26 Ιουνίου, 1991 (Προσφυγή αρ. 553/90) με την οποία απέρριψε την προσφυγή των εφεσειόντων με την οποία ζητούσαν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των εφεσιβλήτων με την οποία απαλλοτριώσαν τα κτήματα των εφεσειόντων, στο χωριό Αθηαίνου της επαρχίας Λάρνακας, ήταν άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους εφεσειόντες.

Α. Πετουφάς, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult

ΠΙΚΗΣ, Δ.: - Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Κούρης.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: - Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, ο οποίος κατά την άσκηση της πρωτοβάθμιας αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας απέρριψε την προσφυγή των εφεσειόντων με την οποία ζητούσαν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των εφεσιβλήτων με την οποία απαλλοτριώσαν τα κτήματα των εφεσειόντων στο χωριό Αθηαίνου της Επαρχίας Λάρνακας, ήταν άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.

Οι εφεσειόντες είναι ιδιοκτήτες των τεμαχίων υπ' αριθμό 537/2/5, 537/2/6, 537/2/7 και 537/2/9, Φ/Σ ΧΧΧΙ/45 στο χωριό Αθηαίνου της Επαρχίας Λάρνακας και οι εφεσίβλητοι με απόφασή τους ημερομηνίας 28/7/88 αποφάσισαν την απαλλοτρίωση των πιο πάνω τεμαχίων για τους σκοπούς ανεγέρσεως εντός αυτών, αίθουσας πολλαπλής χρήσης.

Το Διάταγμα Απαλλοτρίωσης δημοσιεύτηκε στην Επί-

σημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 22/6/90 και τα γεγονότα όπως αναφέρονται στην απόφαση του πρωτόδικου Δικαστή είναι τα εξής:

5 "Η απόφαση του Συμβουλίου να κηρύξει την περιουσία των αιτητών απαλλοτριωτέα λήφθηκε ομόφωνα στις 28/7/88, αφού προηγουμένως δεν τελεσφόρησαν οι προσπάθειες να επιτύχει εκούσια μεταβίβασή της από τους ιδιοκτήτες με ιδιωτική πώληση. Της απόφασης προηγήθηκε διεξοδική συζήτηση, όπως συνάγεται από 10 το σχετικό πρακτικό. Η αντίθεση των αιτητών σε αυτή εκδηλώθηκε με αλλεπάλληλα διαβήματά τους. Ο αιτητής 2 παρέστη σε συνεδρίαση του Συμβουλίου και εξέφρασε τις απόψεις του, που διατύπωσε και εγγράφως. Ακολούθησε επιστολή του δικηγόρου τους πάνω στο 15 ίδιο ζήτημα. Απάντησε ο Δήμαρχος εξηγώντας λεπτομερειακά γιατί τα κτήματα των αιτητών κρίθηκαν σαν τα πιο κατάλληλα.

Αργότερα, το Μάρτιο του 1989, ο αιτητής 2 παραπονέθηκε με επιστολή του στον Υπουργό Εσωτερικών, 20 που συνοδευόταν από έκθεση εκτιμητή ακινήτων. Στην έκθεση διαπιστώνεται πως υπήρχαν άλλα κτήματα, που περιγράφει, με τα οποία θα μπορούσε να εξυπηρετηθεί εξίσου ο σκοπός της απαλλοτρίωσης με χαμηλότερη μά- 25 λιστα δαπάνη, γιατί πρόκειται για χωράφια και όχι οικόπεδα. Το έγγραφο τελικά διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο ως το αρμόδιο όργανο. Έγιναν και άλλες προσπάθειες από τους αιτητές για ματαίωση της απόφασης, αλλά δεν χρειάζεται ιδιαίτερη μνεία σε αυτές. Φτάνει να λεχθεί πως όλη η σχετική αλληλογραφία βρίσκεται στο διοικητικό φάκελο, τεκ. Ν. 30

Παρά τις διαμαρτυρίες των αιτητών το Συμβούλιο δεν μεταπείσθηκε. Στις 9/3/90 προχώρησε σε δημοσίευση γνωστοποίησης απαλλοτρίωσης, εκφράζοντας έτσι τη βούλησή του να αποκτήσει την περιουσία. Οι αιτητές 35 υπέβαλαν ένσταση σύμφωνα με τη διαδικασία ενστάσεων από θιγόμενους ιδιοκτήτες, την οποία προβλέπει το άρθρο 4 του νόμου περί Αναγκαστικής Απαλλοτρίωσης

αρ. 15/62. Η ένσταση είναι το συνημμένο Θ στην αγόρευση του δικηγόρου των αιτητών. Σε αυτή γίνεται εισήγηση για τρεις άλλους χώρους σαν πιο κατάλληλους για την ανέγερση της αίθουσας. Μας χρειάζεται εδώ μια παρένθεση. Τα οικοπέδα των αιτητών συνορεύουν με την αυλή του Γυμνασίου και των Δημοτικών Σχολείων Αθηναίου. Η αίθουσα προορίζεται κυρίως για εκδηλώσεις των σχολείων αυτών. Συγκεκριμένα υποδείχθηκε χωράφι πίσω από το Νοσοκομείο της πόλης και άλλη έκταση απέναντι από το Γυμνάσιο. Σαν άλλη πρόσφορη λύση εισηγήθηκαν την αυλή των σχολείων. Η αυλή, που έχει έκταση 6 οικοπέδων, αποκτήθηκε το 1961 από την οικογένεια των αιτητών με ιδιωτική συμφωνία. Στην ένσταση δόθηκε επίσης έμφαση στο γεγονός πως λόγω της εισβολής οι αιτητές απώλεσαν έκταση 189 στρεμμάτων.

Η ένσταση των αιτητών, που ουσιαστικά επαναλαμβάνει τις θέσεις που είχαν εκφράσει κατά καιρούς, εξετάστηκε σε συνεδρίαση του Συμβουλίου στις 26/4/90, αλλά απορρίφθηκε. Σαφείς απαντήσεις στα εγερθέντα ζητήματα δίνει το Συμβούλιο και στην επιστολή του ημερ. 27/4/90 προς τον Έπαρχο Λάρνακας (συνημμένο ΙΑ) μέσω του οποίου απεστάλησαν οι ενστάσεις. Η ολοκλήρωση της διαδικασίας με δημοσίευση του διατάγματος απαλλοτρίωσης στις 22/6/90 προκάλεσε την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης."

Επισημαίνεται ότι κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της προσφυγής ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, διευκρινίστηκε πως η αιτήτρια 1, Ελένη Μεστάνα, δεν είχε δικαίωμα κυριότητας σε κανένα από τα επίδικα οικοπέδα και ο δικηγόρος της απέσυρε την προσφυγή αναφορικά με την αιτήτρια 1, η οποία και απορρίφθηκε. Τέσσερα από τα οικοπέδα είναι ιδιοκτησία των αιτητών-εφεσειόντων 2 και 3. Το πέμπτο, με αριθμό 532/2/8, ανήκει σε τρίτο πρόσωπο που δεν αμφισβήτησε δικαστικά το κύρος του διατάγματος απαλλοτρίωσης.

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων υποστήριξε ότι δεν έγινε

η δέουσα έρευνα από μέρους του Δήμου Αθηαίνου προτού προχωρήσει σε απαλλοτρίωση. Το επιχείρημα του δικηγόρου των εφεσειόντων είναι ότι η έρευνα ήταν πλημμελής διότι δεν ολοκληρώθηκε συγχρόνως η προεργασία για
5 απαλλοτρίωση ολόκληρου του χώρου. Συγκεκριμένα, δεν προωθήθηκε ταυτόχρονα η μετατροπή χρήσης ή ακριβέστερα η εγκατάλειψη του δημόσιου δρόμου που παραβαλλόταν μεταξύ των απαλλοτριωμένων κτημάτων και ο οποίος ήταν αναγκαίος για την ανοικοδόμηση της αίθουσας πολ-
10 λαπλής χρήσης.

Έχουμε εξετάσει τον προβαλλόμενο λόγο έφεσης, που είναι ο κύριος λόγος της έφεσης και έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι από τα στοιχεία που κατατέθηκαν στο πρωτόδικο Δικαστήριο, φαίνεται ότι έγινε ολοκληρωμένη
15 έρευνα για την ανάγκη δημιουργίας αίθουσας πολλαπλής χρήσης, για λόγους δημοσίας ωφελείας. Ο Δήμος Αθηαίνου ερεύνησε τις δυνατότητες για την πραγμάτωση ενός σκοπού, δηλαδή, την ανέγερση αίθουσας πολλαπλής χρήσης. Η ανάγκη απαλλοτρίωσης του υπό κρίση κτήματος
20 καταφάνηκε, όπως σωστά διαπίστωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, η δε υλοποίηση των προθέσεων του Δήμου Αθηαίνου έγινε σύμφωνα με το Νόμο και εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Για τους πιο πάνω λόγους, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι εφεσειόντες δε θεμελίωσαν τον προβαλλόμενο λόγο έφεσης για ανεπάρκεια έρευνας και συνεπώς η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η απόφαση του Δήμου Αθηαίνου επικυρώνεται. Επιδικάζουμε έξοδα εις βάρος των εφεσειόντων.

Έφεση απορρίπτεται με έξοδα.